

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **VÍNO MORAVA, spol. s r.o.**
sídlem Velkomoravská 3543/87, Hodonín
zastoupena advokátem JUDr. Vojtěchem Mihalíkem
sídlem Brněnská 154/32, Mikulov

proti
žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Ústřední inspektorát**
sídlem Květná 15, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2019, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Státní zemědělská a potravinářská inspekce, inspektorát v Brně (dále jen „správní orgán I. stupně“), zahájil dne 13. 3. 2018 kontrolu v provozovně žalobkyně nacházející se na adrese Velkomoravská 87, Hodonín. Při kontrolním vstupu bylo zjištěno, že v provozovně

nejdou dodrženy všeobecné hygienické požadavky stanovené v příloze II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 o hygieně potravin (dále jen „nařízení č. 852/2004“).

2. Správní orgán I. stupně poté rozhodnutím dne 4. 3. 2019, č. j. X, uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 17 odst. 2 písm. c) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o potravinách“). Přestupku se žalobkyně dopustila tím, že dne 13. 3. 2018 v provozovně Velkomoravská 87, Hodonín, porušila povinnost stanovenou v čl. 4 odst. 2 nařízení č. 852/2004 tím, že:

- potravinářské prostory nebyly udržovány v čistotě a dobrém stavu, jejich uspořádání neumožňovalo odpovídající údržbu a čištění, čímž žalobkyně nezajistila požadavky přílohy II kapitoly I odst. 1, odst. 2 písm. a) nařízení č. 852/2004 [konkrétně se v prostorách provozovny nacházely předměty nesouvisející s provozováním potravinářského podniku (nepoužívané hadice, bedny s nářadím, součástky od strojů apod.), u vstupu do provozovny byl umístěn dřevěný stůl, na kterém měli zaměstnanci své věci, jako svačiny, láhve s vodou, cigarety a další věci nesouvisející s výrobou i přesto, že mají šatnu k těmto účelům v zázemí provozovny, v prostoru mezi plnicími linkami byly umístěny prázdné palety, velký regál s nářadím, kontrolou prostor za těmito věcmi a mezi nimi bylo zjištěno, že zde byl velký nepořádek a docházelo zde k hromadění nečistot, plnicí linka, která nebyla v provozu, byla velmi znečištěná a nacházely se na ní různé druhy věcí jako například hubka na nádobí, WC štětka, pumpička s mýdlem, kartáč, šroubováky, šroubky, ve 2. části provozovny byl umístěn elektrický agregát, na kterém byly umístěny nádoby s lihem, savem, skleničky, agregát byl částečně zkorodován, za ním byly umístěny plastové nádoby, mezi kterými se nacházelo jízdní kolo, ve 2. části provozovny v prostoru, kde se nacházel regál s etiketami, byl nepořádek (zejména krabice s nářadím, náhradními díly)];
- kanalizace, kterou jsou vedeny odpadní vody, neodpovídala požadovanému účelu, čímž žalobkyně nezajistila požadavky přílohy II kapitoly I odst. 8 nařízení č. 852/2004 (konkrétně v kanalizaci u vstupu do části s plnicími linkami docházelo k hromadění nečistot, špíny a dalšího odpadu, v části u plnicích linek, kde se nacházel kanálek pro odtok odpadních vod, byl silně znečištěn);
- ve druhé části výrobních prostor, kde byly uloženy plastové tanky a regál s etiketami a potravinářskými aditivy, byly zjištěny stopy výskytu hlodavců, ojedinele myši exkrementy a částečně rozhryzané návnady na hlodavce, čímž žalobkyně nezajistila požadavky přílohy II kapitoly IX odst. 4 nařízení č. 852/2004;
- podlahové povrchy v 1. části výrobních prostor nebyly udržovány v bezvadném stavu a snadno čistitelné, čímž žalobkyně nezajistila požadavky přílohy II kapitoly II odst. 1 písm. a) nařízení č. 852/2004 [konkrétně se na podlahách nacházela vrstva špíny, zmačkaný papír, igelitové pytle, kartony, na podlaze mezi zásobními nádobami staré hadice, ve 2. části výrobních prostor rovněž nebyly podlahové povrchy udržovány v bezvadném stavu, neboť se po celém povrchu podlahy nacházela vrstva špíny, která lepila a byla zde vytečená červená tekutina (pravděpodobně mošt nebo víno)];

- povrchy stěn nebyly udržovány v bezvadném stavu a snadno čistitelné a snadno dezinfikovatelné, čímž žalobkyně nezajistila požadavky přílohy II kapitoly II odst. 1 písm. b) nařízení č. 852/2004 (konkrétně v 1. části výrobní haly se u vchodových dveří u východu ven nacházel roh, na kterém byly opadané obklady po obou stranách vchodových dveří, obklady vedle plnicí linky byly znečištěny, ve vchodu do 2. části výrobní haly se nacházela opadaná omítka);
 - okna a otvory, které jsou otevíratelné do vnějšího prostředí, nebyly vybaveny sítěmi proti hmyzu, čímž žalobkyně nezajistila požadavky přílohy II kapitoly II odst. 1 písm. d) nařízení č. 852/2004;
 - plnicí linka, na které docházelo k plnění vína do skleněných lahví o objemu 1 litr, byla silně znečištěná, nacházely se na ní zbytky vylitého vína, různé druhy nářadí, WD sprej, z této lahvovací linky vedly dvě hadice do nádoby, která byla uložena na zemi, a ve které se nacházela neznámá hustá tekutina (pravděpodobně hydraulické mazivo nebo lepidlo na etikety), tato nádoba nebyla nijak očištěna a neznámá hustá tekutina se nacházela na povrchu této nádoby, čímž žalobkyně nezajistila požadavky přílohy II kapitoly V odst. 1 písm. a), b) nařízení č. 852/2004,
 - u plnicí linky (přímo pod ní) se nacházela otevřená plastová nádoba, která sloužila jako odpadkový koš (nacházel se v ní různý odpad jako papír, skleněné střepy apod.), čímž žalobkyně nezajistila požadavky přílohy II kapitoly VI odst. 1, 2 nařízení č. 852/2004.
3. Za uvedený přestupek uložil správní orgán I. stupně žalobkyni pokutu ve výši 90 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč
4. Odvolání žalobkyně zamítl žalovaný napadeným rozhodnutím.

II. Obsah žaloby

5. Žalobkyně v podané žalobě namítla, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno předčasně, neboť nebyl naplněn jeden ze základních znaků skutkové podstaty – subjekt. Má za to, že v době kontroly žalobkyně sice byla vlastníkem provozovny, ovšem neprovozovala v ní podnikatelskou činnost. Dne 1. 3. 2018 totiž uzavřela smlouvu o nájmu prostor sloužících k podnikání s obchodní korporací VINAŘSTVÍ HODONÍN s.r.o. Byť jsou obě korporace personálně propojeny, z pohledu správního trestání se jedná o dva různé subjekty.
6. Z protokolu o kontrole neplyne, že by správní orgán I. stupně podrobněji šetřil, jaký subjekt ke dni provedení kontroly užíval předmětné prostory. Skutečnost, že VINAŘSTVÍ HODONÍN s.r.o. měla užívat prostory ke své podnikatelské činnosti po provedené rekonstrukci, neznamena, že tyto prostory neměla v nájmu již v době kontroly. Mohla např. prostory připravovat a postupně upravovat k tomu, aby následně plně vyhovovaly jejím potřebám. Ostatně žalobkyně ve svých vyjádřeních ve věci opakovaně uváděla, že dne 13. 3. 2018 probíhaly servisní práce na jedné z plnicích linek.
7. Opomenula-li žalobkyně ohlásit ukončení výroby produktů v předmětné provozovně, jedná se o pochybení podle jiného ustanovení zákona. Z tohoto pochybení však nelze dovodit, že žalobkyně automaticky v kontrolovaných prostorách dále podnikala a provozovala činnost. Rozhodující je faktický stav, nikoli evidenční zápis v Registru vinic, na který odkázal žalovaný v napadeném rozhodnutí.

8. Tvrdila rovněž, že ona ani její zástupce nikdy neučinili jakékoli vyjádření, jímž by jednoznačně bylo uznáno nebo potvrzeno, že se žalobkyně dopustila vytýkaného jednání a že se k tomuto doznává a je si toho vědoma. Správní orgány nesprávně vycházely z vyjádření pana R. H., který byl přítomen při kontrole.
9. Dle informací dostupných žalobkyni v rozhodné době na provozovně neprobíhala žádná výroba, nýbrž byl zde prováděn servis jednoho ze strojů, které se na provozovně nacházely. Z provedeného dokazování nevyplynulo, že by tento stroj plnil lahve vínem, tedy že by fakticky docházelo v provozovně k výkonu podnikatelské činnosti (bez ohledu na to, který subjekt by ji vykonával), ani že by stroj byl obsluhován zaměstnanci za účelem výkonu jejich práce. V blízkosti tou dobou aktivního stroje se nacházely různé šroubky, náhradní díly či nářadí, což spíše než o plném provozu a výkonu podnikatelské činnosti svědčí o tom, že stroj byl právě servisován.
10. Upozornila rovněž nepřiměřenou výši uložené pokuty. Požádala proto soud o moderaci výše uložené pokuty, zejména s ohledem na skutečnost, že náprava byla sjednána velmi rychle a závadný stav byl neprodleně odstraněn. Uložená pokuta se ve srovnání s výsledky hospodářské činnosti v letech 2018 a 2019 jeví jako nepřiměřená.
11. Navrhla proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že námitky žalobkyně podrobně vypořádal již v napadeném rozhodnutí. Postup žalovaného při vydávání napadeného rozhodnutí byl správný a v souladu s požadavky správního řádu na odvolací řízení. Je přesvědčen, že z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se odvolacím námitkám dostatečně věnoval, ovšem důvody pro zrušení prvoinstančního rozhodnutí neshledal. Nedošlo tak k poškození práva žalobkyně na řádné projednání věci.
13. Žalobkyně prokazatelně spáchala protiprávní jednání. Jak vyplývá z pořízených kontrolních materiálů, hygienické nedostatky zjištěné dne 13. 3. 2018 při kontrole v provozovně na adrese Velkomoravská 87, Hodonín, byly velmi rozsáhlého charakteru – dlaždice byly polepeny špínou a prachem, v provozovně se vyskytovaly různé odpadky. Jednalo se o dlouhodobé zanedbání základního úklidu. V provozovně se nacházely dvě plnicí linky, z nichž jedna byla v provozu a probíhalo na ní plnění do skleněných lahví o objemu 1 litr. Pokud by žádná plnicí linka nebyla v provozu a výroba by neprobíhala, bylo by možné tolerovat přítomnost servisního nářadí na provozovně, resp. nepořádek související s probíhajícími opravami. Vzhledem k tomu, že v provozovně probíhalo lahvování, nebylo možné zjištěné nedostatky ospravedlnit.
14. Nedostatky přiznal i sám jednatel žalobkyně, který se účastnil kontroly. Tato skutečnost výslovně vyplývá z protokolu o kontrole. Uvádí-li žalobkyně, že z její strany nebylo učiněno jakékoli vyjádření, jímž by potvrdila, že se dopustila vytýkaného protiprávního jednání, shledává žalovaný takové tvrzení jako ryze účelové. Jednatel žalobkyně věděl, s kým je vedena kontrola, tedy kdo je kontrolovanou osobou. Skutečnost, že je jednatelem většího počtu subjektů, na tomto faktu nemůže nic změnit.

15. Žalovaný tak má za to, že ve správním řízení bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že v předmětné provozovně vykonávala činnost žalobkyně. To vyplývá kromě skutečností uvedených v prvostupňovém rozhodnutí i z Registru vinic.
16. Navrhl proto, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobkyně

17. Žalobkyně v replice k vyjádření žalovaného uvedla, že je-li stroj zapnut a probíhá-li zkušební plnění (vzhledem k povaze stroje), nelze automaticky dovodit, že se jedná o běžný provoz, nikoliv servisní práce. Z žádného dokumentu předloženého ve správním řízení, ani z nynějšího vyjádření žalovaného neplyne, že se správní orgány dostatečně zabývaly otázkou pachatele přestupku. Žalovaný se nijak nevyjádřil k dokládané nájemní smlouvě, kterou měl k dispozici již v průběhu správního řízení. Tato otázka přitom nebyla náležitě objasněna. Vzniknou-li pochybnosti o subjektu, je nutno nabídnout mnohem rozsáhlejší argumentaci potvrzující závěr o konkrétní osobě pachatele domnělého přestupku.

V. Ústní jednání

18. Při ústním jednání dne 14. 7. 2021 účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích obsažených v předchozích písemných podáních.
19. Zástupkyně žalobkyně zdůraznila, že žalovaný dostatečně neřešil, zda se přestupku skutečně dopustila žalobkyně nebo jiný subjekt. Upozornila rovněž na nepřiměřenost uložené pokuty a na fakt, že v době kontroly výroba neprobíhala.
20. Zástupce žalovaného shrnul, že uložená pokuta není nepřiměřená. V roce 2017 byla žalobkyni uložena pokuta za obdobné nedostatky. Bylo prokázáno, že v době kontroly výroba na jedné lince probíhala. O tom svědčí i skutečnost, že do dvou dnů bylo vše uklizeno, aby mohla být výroba opětovně zahájena.
21. Dokazování prováděno nebylo, neboť zástupkyně žalobkyně netrvala na provedení dokazování výsledkovou za rok 2018 a za období 1. 1. - 30. 9. 2019 (č. l. 6 a 7 soudního spisu). Potvrdila, že tyto důkazní návrhy směřovaly k návrhu na přiznání odkladného účinku a byly vyčerpány rozhodnutím soudu o něm. Ostatní listiny připojené k žalobě jsou součástí správního spisu, proto jimi soud dokazování neprováděl.

VI. Posouzení věci soudem

22. Soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
23. Dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
24. Soud se nejprve zabýval námitkou nesprávně zjištěného pachatele přestupku [bod VI. A) rozsudku]. Poté se zabýval námitkou nedostatečně zjištěného skutkového stavu [bod VI. B) rozsudku] a námitkou nepřiměřené výše uložené pokuty [bod VI. C) rozsudku].

VI. A) Námitka nesprávně zjištěného pachatele přestupku

25. Žalobkyně namítla, že v době kontroly v provozovně neprovozovala podnikatelskou činnost, neboť prostory pronajala VINAŘSTVÍ HODONÍN s.r.o. Správní orgány podle ní nesprávně zjistily pachatele přestupku.
26. Ze správního spisu vyplývá, že kontrola provozovny na adrese Velkomoravská 3543/87, Hodonín, byla zahájena dne 13. 3. 2018 v 8:00 hodin předložením pověření ke kontrole panu J. K., vedoucímu výroby. Ten byl přítomen zahájení kontroly a byl seznámen s plánovaným obsahem a rozsahem kontroly. Z protokolu o kontrole dále vyplývá, že pan J. K. při předchozím kontrolním vstupu dne 25. 1. 2018 sdělil inspektorům, že začátkem února bude ukončovat podnikatelskou činnost.
27. Při kontrole dne 13. 3. 2018 J. K. uvedl, že již není jednatelem žalobkyně a že novým jednatelem žalobkyně je R. H. Inspektoři proto kontaktovali pana H., který jim sdělil, že se do provozovny dostaví. Asi po 20 minutách se pan H. dostavil, byl informován o všech zjištěných skutečnostech a potvrdil inspektorům, že si je vědom nedostatků v provozovně. Pan H. byl poučen o možnosti převzít a podepsat protokol o kontrole. Sdělil však, že se nemůže kontroly účastnit až do jejího konce, proto pověřil převzetím a podepsáním protokolu o kontrole pana J. K. Pan H. dále inspektorům sdělil, že založil obchodní korporaci VINAŘSTVÍ HODONÍN s.r.o., která zde bude mít provozovnu po rekonstrukci plánované mezi měsícem duben a květen (viz strana 1 a 2 protokolu č. X).
28. Z důvodu zjištění závažných nedostatků při kontrole vydal správní orgán I. stupně dne 13. 3. 2018 opatření, kterým zakázal užívání veškerých prostor v provozovně žalobkyně s okamžitou platností (viz opatření č. X). Pan J. K. toto sdělil přítomným zaměstnancům a ihned ukončil chod plnicí linky. Poté přítomní zaměstnanci ihned začali s úklidem provozovny (viz str. 4 protokolu o kontrole č. X). Protokol o kontrole byl následně podepsán J. K. s otiskem razítka žalobkyně.
29. Přílohou protokolu o kontrole jsou fotografie exteriéru a interiéru provozovny. Všechny pořízené fotografie jsou „svázané“, označeny razítkem žalobkyně a opatřeny podpisem pana J. K. Součástí skupiny fotografií je i několik snímků, na kterých je zachycena budova provozovny s informační deskou obsahující text: „VÍNO MORAVA, spol. s r.o., výroba, nákup a prodej vína, Velkomoravská 87, 695 75 HODONÍN, IČO: 255 269 28“.
30. Při kontrolním vstupu dne 15. 3. 2018, který byl zaměřen na uvolnění zákazu užívání potravinářských prostor uloženého 13. 3. 2018 z důvodu nevyhovujících hygienických podmínek, byl opět přítomen pan J. K. (s dovětkem, že se jedná o vedoucího výroby), který podepsal i tento protokol o kontrole opatřený razítkem žalobkyně (viz protokol č. X).
31. Žalobkyně proti kontrolnímu zjištění uplatnila dne 27. 3. 2018 námitky. Uvedla, že s kontrolním zjištěním nesouhlasí, plní veškeré administrativní požadavky a vždy se snaží dostat pokynům, příkazům a žádostem kontrolních orgánů. Dále konstatovala, že pan J. K. nemá se žalobkyní nic společného a je nemyslitelné, aby jednatel žalobkyně, pan H., pověřil pana K. k podpisu protokolu, který ani neměl možnost vidět. Žalobkyně se dále vyjádřila k samotným kontrolním zjištěním (nepořádku) a popřela přítomnost myších exkrementů, hlodavců a návnad na hlodavce.
32. Ve vyjádření ze dne 13. 4. 2018 žalobkyně uvedla, že správní orgán I. stupně dosud žalobkyni nesdělil důvod, pro který je žalobkyně kontrolovanou osobou, neboť v předmětné nemovitosti fakticky podniká obchodní korporace VINAŘSTVÍ

HODONÍN s.r.o. a žalobkyně je pouze vlastníkem nemovitosti. K vyjádření doložila smlouvu o nájmu prostor sloužících k podnikání ze dne 1. 3. 2018 uzavřenou mezi žalobkyní a korporací VINAŘSTVÍ HODONÍN s.r.o. (za obě korporace podepsanou jejich jednatelem R. H.).

33. Při kontrolním vstupu dne 30. 5. 2018 sdělila paní M. V., asistentka v obchodní korporaci VINAŘSTVÍ HODONÍN s.r.o., že žalobkyně v provozovně již žádnou činnost nevykonává. Toto potvrdil na hlasitý odposlech i jednatel žalobkyně pan R. H. V průběhu kontroly byl pan J. K. požádán o předložení pracovní smlouvy. Inspektorům sdělil, že smlouvu o svém působení u žalobkyně na provozně nemá. Sdělil však, že byl zaměstnancem žalobkyně do konce března roku 2018 (viz strana, 2 protokolu č. X).
34. Z výše uvedených skutečností má soud za prokázané, že subjektem, který v době kontroly dne 13. 3. 2018 provozoval svoji činnost v provozovně na adrese Velkomoravská 3543/87, Hodonín, byla žalobkyně. To potvrzují jednak kontrolní protokoly č. X a X, v nichž kontrolovaný subjekt nebyl nijak zpochybněn, ale rovněž fotografie pořízené během kontroly dne 13. 3. 2018 zachycující vývěsku na zdi u vstupu do provozovny, na níž je uvedena firma žalobkyně.
35. Podle soudu postupoval správní orgán I. stupně při zjišťování osoby přestupce adekvátně dané situaci a s náležitou péčí. V době zahájení kontroly byla provozovna označena cedulí s názvem žalobkyně. Jednatel žalobkyně pan R. H. inspektorům netvrdil, že žalobkyně již v dané provozovně výrobu neprovozuje či že by kontrolovanou osobou měl být jiný subjekt. Naopak při kontrole výslovně sdělil, že VINAŘSTVÍ HODONÍN s.r.o. bude svou činnost vykonávat v předmětné provozovně až po rekonstrukci plánované mezi měsíci duben a květen. Ani v námitkách proti kontrolním zjištěním ze dne 27. 3. 2018 žalobkyně nikterak nebrojila proti tomu, že správní orgán I. stupně označil jako kontrolovanou osobu žalobkyni. Argumentaci o tom, že výrobu v době kontroly dne 13. 3. 2018 v provozovně vykonávala nikoliv žalobkyně, ale VINAŘSTVÍ HODONÍN s.r.o., proto považuje soud za účelovou. Není bez významu, že předmětnou argumentaci uplatnila žalobkyně poprvé až ve vyjádření z 13. 4. 2018, tedy měsíc po provedení kontroly. Její tvrzení pak měla prokazovat smlouva o nájmu prostoru sloužícího k podnikání z 1. 3. 2018 podepsaná za žalobkyni i VINAŘSTVÍ HODONÍN s. r. o. touž osobou (R. H., jednatelem obou společností). Soud ve shodě se správními orgány nepovažuje předmětnou smlouvu za věrohodnou, neboť pokud by skutečně došlo k uzavření dané nájemní smlouvy dne 1. 3. 2018, nepochybně by tato skutečnost byla jednatelem H. sdělena již při kontrole 13. 3. 2018. Předmětného dne však jednatel H. inspektorům naopak sděloval, že VINAŘSTVÍ HODONÍN s. r. o. bude svoji činnost v provozovně vykonávat až po provedení rekonstrukce. Na základě těchto zjištění se tak předložená smlouva o nájmu jeví jako antidatovaná, vytvořená dodatečně za účelem vyhnout se ukládané sankci. K jejímu obsahu proto správní orgány správně nepřihlížely a oprávněně za pachatele přestupku označily žalobkyni, neboť v době kontroly ani těsně poté o osobě provozující výrobu v provozovně nebylo sporu. Není rovněž pravdou, že by se žalovaný k předložené nájemní smlouvě nijak nevyjádřil. Na straně 15 napadeného rozhodnutí ji považoval za účelovou.
36. Stejně účelově vyznívá rovněž tvrzení žalobkyně, že pan J. K. nemá se žalobkyní nic společného a nebyl oprávněn za ni v době kontroly jednat. Je nepochybné, že pan K. se nacházel v předmětné provozovně jak při kontrole dne 13. 3. 2018, tak i při kontrolách

dne 15. 3. 2018 a dne 30. 5. 2018. Z protokolu o kontrole ze dne 13. 3. 2018 vyplývá, že jednatel žalobkyně pan H. pověřil osobně za přítomnosti inspektorů pana K. k převzetí a podepsání protokolu o kontrole (viz strana 2 protokolu č. X); navíc figuruje jako odpovědný zástupce žalobkyně i na výpisu z obchodního rejstříku pořízeného dne 13. 3. 2018. Při kontrole dne 30. 5. 2018 J. K. inspektorům sdělil, že byl zaměstnancem žalobkyně do 31. 3. 2018, tj. i v době první kontroly. Na základě těchto skutečností má soud za prokázané, že pan J. K. byl oprávněn jednat v době kontroly jménem žalobkyně, tedy mj. podepsat za žalobkyni i protokol o kontrole. Tvrzení žalobkyně, že pan K. s ní nemá nic společného, je tak v rozporu se zjištěními obsaženými ve správním spise. Odhlédnout navíc nelze ani od skutečnosti, že protokol o kontrole nemusí obsahovat podpis kontrolované osoby (srov. § 12 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole). Podpis pana K. na kontrolním protokolu je proto v tomto ohledu nepodstatný. Je nepochybné, že žalobkyně byla v souladu s právními předpisy s výsledky kontroly seznámena a nebyla nikterak krácena na svém právu vyjádřit se ke kontrolním závěrům.

37. Správní orgány podle soudu dostaly svým povinností a zabývaly se důsledně tím, zda žalobkyně provozovala podnikatelskou činnost v předmětné provozovně v době kontroly dne 13. 3. 2018. Žalovaný se k této námitce vyjádřil obsáhle na str. 13 a 14 napadeného rozhodnutí. Doplnil odůvodnění správního orgánu I. stupně v tom smyslu, že odkázal na Registr vinic vedený Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským, v němž má žalobkyně registrovanou provozovnu na adrese Velkomoravská 87, Hodonín. I tato skutečnost tak podle žalovaného jednoznačně svědčí o tom, že žalobkyně v době kontroly v předmětné provozovně vykonávala svoji podnikatelskou činnost.
38. Námitka je proto nedůvodná.

VI. B) Námitka nesprávně zjištěného skutkového stavu

39. Žalobkyně dále tvrdila, že v době kontroly neprobíhala v provozovně žádná výroba. Měla za to, že správní orgán I. stupně nedostal své povinnosti zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností, neboť nezjišťoval, zda plnicí linka byla v provozu nebo probíhala její oprava.
40. Namítané nedostatečné zjištění skutkového stavu by se mělo vztahovat k posledním dvěma pochybením popsaným v bodě 2 rozsudku, tedy k nezajištění požadavků uvedených přílohy II kapitoly V odst. 1 písm. a), b) nařízení č. 852/2004 a požadavků přílohy II kapitoly VI odst. 1, 2 téhož nařízení.
41. Podle přílohy II kapitoly V odst. 1 písm. a), b) nařízení č. 852/2004 „*musí být všechny předměty, instalace a zařízení, se kterými přicházejí potraviny do styku, důkladně očištěny, a je-li to nezbytné, dezinfikovány. Čištění a dezinfekce se musí provádět tak často, aby se vyloučilo riziko kontaminace*“ [písm. a)] a „*konstruovány takovým způsobem, z takových materiálů a udržovány v takovém pořádku a dobrém stavu, aby riziko kontaminace bylo sníženo na minimum*“ [písm. b)]. Podle přílohy II kapitoly VI předmětného nařízení dále platí, že „*[p]otravinářské odpady, nepoživatelné vedlejší produkty a jiný odpad musí být odstraňovány z prostor, kde se nacházejí potraviny, co nejrychleji, aby nedocházelo k jejich hromadění*“ (odst. 1) a „*[p]otravinářské odpady, nepoživatelné vedlejší produkty a jiné odpady se musí ukládat do uzavíratelných nádob, pokud provozovatelé potravinářských podniků nepřesvědčí příslušný orgán o vhodnosti jiných typů nádob nebo odklízecích systémů. Tyto nádoby musí mít vhodnou*

konstrukci, musí být udržovány v bezvadném stavu a podle potřeby musí být snadno čistitelné a dezinfikovatelné.“ (odst. 2).

42. Z citace relevantních ustanovení předmětného nařízení je zřejmé, že se všechny zmíněné povinnosti vztahují k čistotě zařízení přicházejícího do styku s potravinami a odpady v prostorách, kde se nacházejí potraviny. Předmětné povinnosti tak musí být dodržovány bez ohledu na to, zda v daném okamžiku dochází k běžnému provozu nebo k servisu některé z linek. Přítomnost servisního náradí na provozovně a nepořádek s tím související by bylo možné tolerovat pouze tehdy, pokud by žádná plnicí linka v provozu nebyla. Vzhledem k tomu, že však v provozovně probíhalo lahvování, nebylo možné zjištěné nedostatky ospravedlnit.
43. Soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že správní orgán I. stupně zjistil skutkový stav dostatečně a podrobně jej popsal ve svém rozhodnutí. Lze zopakovat, že i podle kontrolního protokolu z 13. 3. 2018 se v provozovně nacházely dvě plnicí linky, přičemž na jedné z nich probíhal normální provoz, který byl ukončen po vydání opatření č. X. To vyjadřují spojení jako *„Zde se v době kontrolního vstupu nacházely dvě plnicí linky, z nichž na jedné z nich v době kontroly probíhalo lahvování do skledněných lahví o objemu 1 litr“* nebo *„Zástupce kontrolované osoby pan Jiří Král sdělil svým zaměstnancům v cca 9:30, že je ukončen provoz společnosti VÍNO MORAVA, spol. s r. o. a to IHNEA a byl ukončen chod plnicí linky“* (viz protokol č. X). Rovněž z fotodokumentace pořízené v době kontroly je podle soudu zřejmé, že se v provozovně nenacházel pouze nepořádek způsobený opravou linky, ale že šlo o dlouhodobé zanedbání základního úklidu, neboť zjištěné hygienické nedostatky byly rozsáhlého charakteru (viz strana 16 napadeného rozhodnutí nebo strana 6 rozhodnutí správního orgánu I. stupně). Zjištění správních orgánů tak považuje soud za dostatečná a je přesvědčen, že správní orgány zjistily skutkový stav bez důvodných pochybností a dospěly ke správným skutkovým a právním závěrům.
44. Námitka proto není důvodná.

IV. C) Námitka nepřiměřenosti uložené pokuty

45. Žalobkyně dále zpochybňovala přiměřenost uložené pokuty. K tomu soud připomíná závěry Nejvyššího správního soudu vyplývající z rozsudku ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012 - 36, publ. pod č. 2671/2012 Sb. NSS, že *„ukládání pokut za správní delikty se děje ve sféře volného správního uvážení (diskrečního práva) správního orgánu, tedy v zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, resp. volit některé z více možných řešení, které zákon dovoluje. Na rozdíl od posuzování otázek zákonnosti, jimiž se soud musí při posuzování správní věci k žalobní námitce zabývat, je oblast správní diskrece soudní kontrole prakticky uzavřena. Podrobit volné správní uvážení soudnímu přezkoumání při hodnocení zákonnosti rozhodnutí lze jen potud, překročil-li správní orgán zákonem stanovené meze tohoto uvážení, vybočil-li z nich nebo volné uvážení zneužil. Není však v pravomoci správního soudu, aby vstoupil do role správního orgánu a položil na místo správního uvážení uvážení soudcovské a sám rozhodl, jaká pokuta by měla být uložena.“*
46. Správní orgán I. stupně se kritérii pro uložení pokuty zabýval na straně 8 až 9 rozhodnutí. V neprospěch žalobkyně hodnotil skutečnost, že byl ohrožen velmi významný zájem na ochraně zdraví spotřebitelů, i skutečnost, že zjištěné vady byly zjevné a žalobkyně si jich musela být vědoma. K tíži žalobkyně byla přičtena rovněž rozsáhlost a dlouhodobost jednání, jakož i skutečnost, že přestupek byl spáchán opakovaně. Celkově však šlo podle

správního orgánu I. stupně o jednání s menší závažností. Uložil proto žalobkyni sankci ve výši 90 000 Kč.

47. Žalovaný na straně 17 napadeného rozhodnutí souhlasil se závěry prvostupňového orgánu, že se jednalo o jednání s menší závažností. Za významnou považoval rovněž skutečnost, že v minulosti byla žalobkyně již trestána za rozsáhlé nedostatky v oblasti hygieny provozu (příkazem z 21. 9. 2017 jí byla uložena pokuta ve výši 40 000 Kč). Další kritéria pro uložení sankce neshledal žalovaný v případě žalobkyně relevantní a uloženou pokutu považoval přiměřenou okolnostem případu.
48. Soud má za to, že správní orgány výši uložené sankce logicky a srozumitelně odůvodnily. Je seznatelné, na základě jakých skutečností rozhodly a jakými pohnutkami se řídily. Uvedly, že v neprospěch žalobkyně hodnotily skutečnost, že se jednalo o vady zjevné, kterých si žalobkyně musela být vědoma. Jako další přitěžující okolnost hodnotily rozsah hygienických nedostatků a to, že žalobkyně přestupky v oblasti hygieny provozu spáchala opakovaně. Soud považuje úvahy správních orgánů při ukládání pokuty za racionální, souladné se zákonem. Žalobkyně nesnesla žádná konkrétní a individualizovaná tvrzení, z nichž by vyplývalo, že uložená sankce je nepřiměřená. Za přestupky podle § 17 odst. 2 písm. c) zákona o potravinách lze uložit pokutu až do výše 10 000 000 Kč [viz § 17f písm. c) zákona o potravinách, jehož znění zůstalo v tomto ohledu do dne rozhodnutí soudu beze změny]. Pokuta ve výši 90 000 Kč byla uložena při dolní hranici zákonné sazby; úvaha žalovaného o výši pokuty je řádně odůvodněna a nijak nevybočuje z hlediska zákonnosti či přiměřenosti (viz např. i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 A 139/2002-46, publikovaný pod č. 416/2004 Sb. NSS). Soud proto neshledal, že by v daném případě došlo k překročení zákonem stanovených mezí správního uvážení, ani ke zneužití tohoto institutu. Námitku nepřiměřenosti uložené sankce tak soud neshledal důvodnou.
49. Pokud jde o námitku nezohlednění aktuální hospodářské situace žalobkyně, ta zazněla poprvé v podané žalobě. Zástupkyně žalobkyně však při ústním jednání netrvala na provedení dokazování hospodářskými výsledky žalobkyně za rok 2018 či část roku 2019. V odvolacím řízení žalobkyně na svoji hospodářskou situaci neupozorňovala, proto žalovaný nebyl povinen se k ní výslovně vyjadřovat. Navíc v době rozhodování žalovaného byl již výsledek hospodaření žalobkyně za rok 2018 založen ve Sbírce listin, lze tak předpokládat, že žalovanému byl v době rozhodování znám. Nad rámec uvedeného však lze doplnit, že ani při zohlednění hospodářské situace žalobkyně by uloženou pokutu nebylo možné považovat za nepřiměřenou.
50. K moderačnímu návrhu žalobkyně na snížení uložené sankce, soud uvádí následující. Podle § 78 odst. 2 s. ř. s. *soud může, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s., od trestu za správní delikt upustit nebo jej v mezích zákonem dovolených snížit, pokud byl trest uložen ve zjevně nepřiměřené výši.*
51. K návrhu žalobkyně na moderaci sankce soud odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Z ní vyplývá, že smyslem a účelem moderace obsažené v soudním řádu správním není hledání „ideální“ výše sankce soudem namísto správního orgánu, ale její korekce v případech, že by sankce, pohybující se nejen v zákonném rozmezí a odpovídající i všem zásadám pro její ukládání a zohledňující kritéria potřebná pro její individualizaci, zjevně neodpovídala zobecnitelné představě o adekvátnosti a spravedlnosti sankce. V případě sankcí méně závažných bude moderace soudem zpravidla vzácnější než

v případě sankcí výrazných. To souvisí se skutečností, že sankce uložená při spodní hranici zákonného rozpětí, se zpravidla nebude jevit jako zjevně nepřiměřená (např. rozsudek ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 22/2012-23, publikovaný pod č. 2672/2012 Sb. NSS). Sankce nebude zjevně nepřiměřená zpravidla v případě, že byla správním orgánem uložena pokuta těsně nad spodní hranicí zákonného zmocnění (srov. ze dne 21. 8. 2003, sp. zn. 6 A 96/2000, publikovaný pod č. 225/2004 Sb. NSS).

52. Žalobkyně v podané žalobě nekonkretizovala, v čem by zjevná nepřiměřenost sankce měla v jejím případě spočívat. Soud proto s odkazem na shora uvedenou judikaturu Nejvyššího správního soudu zdůrazňuje, že pokuta byla žalobkyni uložena při dolní hranici zákonné sazby (ve výši 0,9 % horní hranice) a lze ji na základě všech okolností případu považovat za přiměřenou. Podmínky pro moderaci dle § 78 odst. 2 s. ř. s. tak v projednávaném případě nebyly splněny.
53. Námitka tak není důvodná.

VII. Závěr a náklady řízení

54. Soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Neshledal rovněž důvody pro moderaci uložené sankce.
55. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. července 2021

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu